https://archive.org/details/bk1473/page/n0/mode/1up

2005-02 -Nitya Path (1473)

All Items on https://archive.org/details/realpatidar

Full Library on https://realpatidar.com/library

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n1/mode/1up

Real Patidar Library

https://www.realpatidar.com/library

This book/literature/article/material may be used for research, teaching, and private study purposes. Any substantial or systematic reproduction, redistribution, reselling, loan, sub-licensing, systematic supply, or distribution in any form to anyone is expressly forbidden.

The library does not give any warranty express or implied or make any representation that the contents will be complete or accurate or up to date. The library shall not be liable for any loss, actions, claims, proceedings, demand, or costs or damages whatsoever or howsoever caused arising directly or indirectly in connection with or arising out of the use of this material.

Full terms and conditions of use: http://www.realpatidar.com

About Real Patidar books

Real Patidar's mission is to organize the information on Satpanth religion, which is a Nizari Ismaili sect of Shia branch of Islam, and to make it universally accessible and useful. Real Patidar Books helps readers discover the material on Satpanth online while helping authors and researchers in their studies. You can know more by visiting http://www.realpatidar.com

You can resize and move this box in any PDF Application like Adobe Acrobat Reader.

No specific pages. See whole book.
References by: RealPatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n2/mode/1up

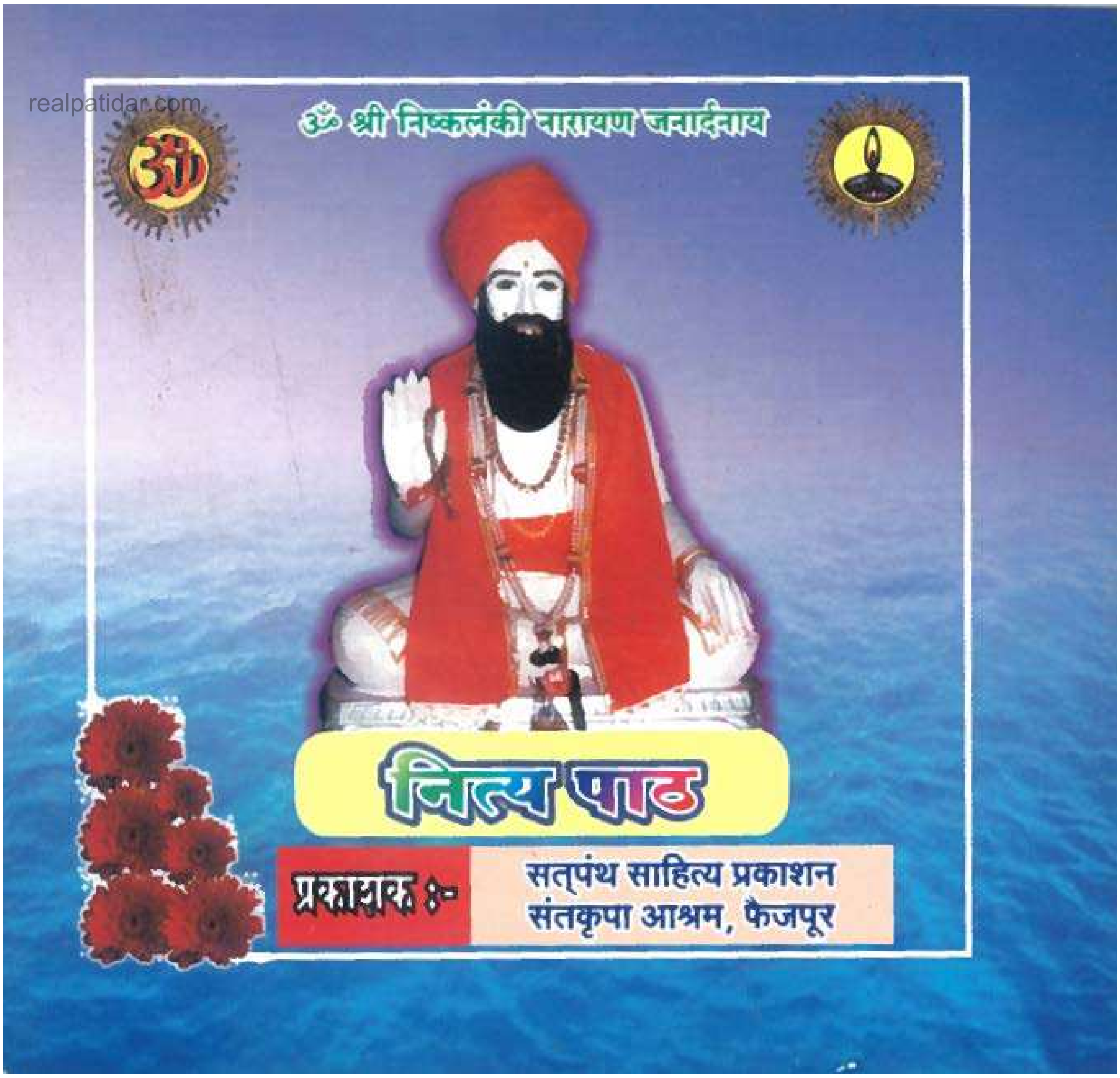

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n3/mode/1up

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n4/mode/1up

realpatidar.com

॥ ॐ ॥

॥ श्रीमत्परब्रह्मपरमात्मने नमः ॥

नित्यपाठ

मुल्य : रु. ७/-

आचार्य श्री जगन्नाथ गुरु पुरुषोत्तम महाराज
श्री सत्पंथी मंदीर, फैजपूर

आवृत्ती- ३ री फेब्रुवारी २००५
प्रति- २०००
मुद्रक : यशवंत प्रिंटींग प्रेस, फैजपूर

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n5/mode/1up

realpatidar.com

॥ श्रीमत्सद्गुरुवे नमः ॥

नित्यपाठ व त्याची आवश्यकता

आ दुनिया आ संसार एक पल छे। अने जेवूं सपनांतर जाण ॥
भाई येऊंकर दिलशुं देखिये। एक दिन मरना सहीरे निर्वाण ॥
भाई मरता पेला जे मरी चाले। अने धरतीनो गुण राखे आप ॥
जो सतगुरुना वचने चालीये। तो जाये लखचौर्यायशीनुं पाप ॥
आ संसार सागर मोह जाल छे। अने सर्वे वसु छे तेनेरे घाट ॥
जो थर थइने तमे चालशो। ताहा तो चालऊं सतनीरे वाट ॥

सद्गुरु इमामशाहकृत 'गुरुवाणी'

हे जग खरोखर मृगजळ आहे, अज्ञानी मनुष्यास ते सत्य भासते. त्यामुळे तो त्याजवर मोहित होतो, पण निरंतर ते खोटेंच आहे व जे त्रिकाळी खोटेच आहे, त्यातून निरंतरचे अखंडित सुख कोठून मिळणार ? नाहीच मिळणार, मृगजळ दिसते पण वस्तुतः ते काही नव्हेच असे निश्चयपूर्वक समजणारा ज्ञानी तर कधी धावून त्यांत लोटा भरावयास जाणार नाही, पण

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n6/mode/1up

realpatidar.com

अज्ञानी मूर्ख, मायाबध्द व वासनारुप तृषेने आर्त-तहानेने व्याकूळ झालेला जीव मृगजळ सत्य मानून पाणी भरावयास पळत जाईल आणि शेवटी रखडून निराश होऊन नंतर शोक करीत बसेल. वास्तविकरित्या ज्ञानी व अज्ञानी दोघांच्याही डोळ्यास हे मृगजळ सारखेच दिसते, पण अज्ञानी वारंवार चुकून त्यातील पाणी भरण्यास पळत सुटतो व ज्ञानी मूळापासून जे नाही त्यावर आसक्ति न ठेवणारा असल्यामुळे ते पाहिले असताही आपले मन डगमगू देत नाही व निराशेचें दुःखही भोगत नाही. धारण केलेली आशा नष्ट होते, पण मुळांत ज्यास आशाच नाही त्याला दुःख कसले? म्हणून सद्गुरु श्री इमामशाह महाराज सांगतात,

संसार सागर सकल छे झुटो। मत जाणो है मेरारे ।।
छोडीने भ्रम तमे ब्रह्म पछानो। खोज अंतरघट तेरारे ।।

ह्या जगांत जे अज्ञानाने मोह पावलेले असतात ते पुरुष असत्‌ला सत् मानतात व तेणेकरुनच दुःखात पडतात. आसक्तीरुप संसाराचे ठायी ममत्व बाळगल्यास ते असत्यच होय. त्यात गुरफटणारें जीव सदैव भ्रम पावत असतात. पण ज्ञानी पुरुषाचें तसे नसते, ते तर जगत् मिथ्या समजूनच बसलेले असतात

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n7/mode/1up

realpatidar.com

त्यामुळे त्यास त्यातील कोणतीही वस्तु सत्य वाटत नाही व जी वस्तु सत्य नाही तीवर त्याची आसक्ती होत नाही, सत्यवस्तू निरंतर आपल्या हृदयांतरीच बसलेली आहे हे ते ज्ञानाच्या योगाने जाणतात. प्राणी, पदार्थ, पुत्र कलत्र ही देखील त्यास मनापासून असत्यच वाटतात. सद्गुरु सांगतात -

> **काया वाडी कारमी। कशमळ छे अपार ॥**
> **पुत्र कलत्र सऊ कारमु। कारमु सकळ संसार ॥**
> **जीहा जोवू तीहा कारमु। कारमु सकळ संसार ॥**
> **नारायण नही कारमु। बीजु सपनु विचार ॥**

ज्ञानी मनुष्यास एकमात्र नारायणाशिवाय सत्य किंवा नित्य असे काहीही ह्या जगात दृष्टीस पडत नाही. जो पुरुष पदार्थ मात्रास असत्य मानतो त्याची कशांतही आसक्ति नसते. जो सर्व असत्य व मिथ्या मानतो त्यास असत्य वस्तु असली तरिही सुख कसले ! नाही असे मानले तरी दुःख कसले ! संत श्री तुकाराम महाराज सांगतात की,

मृगजळा काय करावा उतार। पावावया पार पैलथडी ॥१॥

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n8/mode/1up

realpatidar.com

खापराचे होन खेळती लेकुरे। कोणत्या वेव्हारे लाभ हानी ।।२।।
मंगलदायक करिती कुमारी। काय त्यांची खरी सोयरीक ।।३।।
स्वप्नींचे जे सुख दुःख जाले काही। जागृती तो नाही साच भाव ।।४।।
सारी झाली मेली लटीके वचन। बध्द मुक्त शीण तुका म्हणे ।।५।।

जगत् हे असे स्वप्नवत्, मृगजलवत्, मिथ्या भासमान होणारे आहे. त्यांत मोह पावणे हा अविद्येचाच प्रताप होय. प्रतीबिंब रुप दिसत असणाऱ्या ह्या मिथ्या जगतात भ्रांतीने व्यापलेल्या अविद्येचा त्याग करुन सर्व जगतास आपल्या आत्म्याहून भिन्न जगद्रूपाने न ओळखता सर्वत्र आपल्या आत्मरुपाने अर्थात ब्रह्मरुपाने पहावे म्हणजे जीव क्लेशांचा समूळ नाश करुन आत्मा परमात्म्याच्या स्वरुपानंदात निमग्न राहील. जशी ही अविद्या नाशकारक आहे तशी ती नाहिशी सुध्दा करता येते. ज्या प्रमाणे दीपाच्या योगाने अंधःकाराचा नाश होतो, त्या प्रमाणे सत्समागमाने अज्ञानाची निवृत्ति होऊन सर्वत्र ब्रह्मरुपाने पाहण्याची विद्या प्राप्त होते.

ज्याप्रमाणे अविद्येच्या योगाने रज्जूत सर्पाची भ्रांति होते म्हणजे दोरी

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

realpatidar.com

असून भ्रांतीमुळे तो सर्पच दिसू लागतो. हा केवळ अज्ञानरुपी अंधःकाराचाच परिणाम होय. पण जेव्हां ज्ञानरुप दीप प्रगट होतो तेव्हां ती सर्व भ्रांति-अविद्या नाहिशी होते. त्याप्रमाणे ह्या जगतास अज्ञानरुपी अंधःकारामुळे जगत् न मानता ते सत् आहे असे मानावयास लावणारी अविद्या अज्ञानी मनुष्यात राहिली आहे. त्यामुळे तो त्यांत गोते खात जातो पण ज्ञान रुपी दीवा प्रगट झाल्यावर सर्व भ्रम दूर होऊन जातो व सर्वत्र ब्रह्ममय समजून आत्मा निजानंदात रममाण होतो.

जेथे श्रीहरि असतो तेथे कामवासना-जगताचा मोह, ममता, माया नसते व जेथे जगताची माया असते तेथे श्रीहरी नसतो. जेथे ज्ञान, विद्या असते तेथे अज्ञानाचा (अविद्येचा) नाश नसतो अज्ञान असते तेथे ज्ञानाचा अभावच होत जातो म्हणून जोपर्यंत अज्ञानरुपी अंधःकारामुळे अविद्यारुपी जगताच्या प्रपंचात जीव गुरफटलेला आहे तो पर्यंत त्यास नाना प्रकारची कर्मे करणे अवश्यच आहे. पण जेव्हा ज्ञानदीप प्रकाशित होतो तेव्हां अविद्यारुपी जगताचा प्रपंच आपोआप शांत होऊन जातो.

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n10/mode/1up

realpatidar.com

कर्म व उपासना ही ज्ञान प्राप्त होण्याची साधने आहेत, ज्ञानरुप दीप प्रगट होईपर्यंत कर्म, उपासना वगैरे साधनांची जरुर असते पण तो प्रगट झाल्यावर त्या साधनांची जरुर राहात नाही. ज्याप्रमाणे अंधःकार नाहीसा करण्यास दीवा लावण्यासाठी प्रथम समई नंतर वात, मग तेल व आगपेटी एवढ्या वस्तु तयार करुन म्हणजे जमा करुन त्यांचा अग्नीशी संबंध करावा (दीवा लावावा) तेव्हां प्रकाश पडतो. एकदाचा प्रकाश पडून अंधःकार नाहीसा झाला म्हणजे मग परत समई, वात, तेल वगैरे शोधण्याची आवश्यकता नाही. त्याप्रमाणे ज्ञान प्राप्ती नंतर विविध साधनांची आवश्यकता राहात नाही. कृतार्थ जीवात्मास कोणतेही कर्म अवशेष राहात नाही. पण यावरुन असे समजू नये की ज्ञानी झाल्यावर त्याने सर्व कर्माचा त्याग करावा!

ज्ञात्याने कर्मे फक्त करावी पण त्यांत आसक्ति ठेवू नये. कर्मे करुनही त्यावर आसक्ति न ठेवणे म्हणजे फलेच्छा न करणे हे सुप्रसिध्द श्रुतिवचन आहे. 'ॐ तत्सत् ब्रह्मार्पणमस्तु' या वचनाने श्रुत्या गर्जुन सांगत आहेत की जी कर्मे करावयाची ती ब्रह्मार्पणच करावी व स्वतःतर निर्लेपच रहावे. अशा रीतीने

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n11/mode/1up

realpatidar.com

निष्काम कर्मे केल्याने चित्ताची पूर्ण शुध्दी होते व तेणेकरुन अंती जन्म मरण आपोआप नाहीसे होऊन मोक्षप्राप्ती होते. फलेच्छारहित बनून-निष्कामपणाने कर्मे करण्याची वेदात आज्ञा आहे. फलेच्छेमुळे केलेल्या कर्माच्या योगाने जीव प्रपंचात बध्द होत जातो व तेणेकरुन अज्ञानांत गुरफटतो आणि निष्काम कर्मे ज्ञान प्राप्तीची साधने होऊन ती ज्ञान दृढ करण्याच्या कामी सहाय्यक होतात.

जगतात आसक्ति उत्पन्न करविणारे विषय होत. यास्तव ते विषय विषासमान समजून त्याविषयी तीळमात्रही वासना राहीली नाही तरच जगतावरील सर्व आसक्ति समूळ नाहीशी होऊन जाते. आपल्या एका क्षणाच्या सुखासाठी आपल्या अनंत सुखाचा (ज्ञानप्राप्तीचा किंवा निजस्वरुप प्राप्तीचा) नाश करणाऱ्या विषयामध्ये मुमुक्षुने आसक्ति ठेवू नयें ही विरक्ती अंतःकरण शुध्द झाल्याशिवाय कोठून होणार? याकरीता अंतःकरण शुध्द होण्यासाठीच मनुष्याच्या मागे ही उपासनादि कर्मे लावलेली आहेत. ह्या सर्व गोष्टीचे ज्ञान होण्यास मनुष्यास गुरुची अत्यंत आवश्यकता असते. मोक्ष मार्गाचा अलभ्य लाभ, सत् ज्ञानाची प्राप्ती महान पुरुषासही श्री गुरुंच्या साहाय्यावाचून होऊ शकत नाही.

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n12/mode/1up

realpatidar.com

सामान्यतः मनुष्य अज्ञानी असतो व त्यास ज्ञान होण्यासाठी गुरुची आवश्यकता असते. ज्ञानावाचून मुक्ति नाही व तसे ज्ञान सद्गुरु वाचून प्राप्त होत नाही. ईश्वर फक्त सर्व समर्थ-पूर्ण ज्ञानी असल्यामुळे त्यांस तशी जरुर नसते. पण हिरण्यगर्भरुप ईश्वरी अंशाचा म्हणजे सृष्टी उत्पन्नकर्त्या ब्रह्मदेवाचा वेदाचे स्मरण हा गुरुच आहे. जो पर्यंत श्रुतीचे स्मरण झाले नव्हते तो पर्यंत ब्रह्मदेवाससुध्दां काय करावे त्याविषयी कांही सुचत नव्हते. पण आकाशवाणीद्वारा म्हणजे ईश्वरी संकेतानुसार त्यांस वेदांचा उपदेश झाला तेव्हा त्यांत सांगितल्याप्रमाणे सृष्टींची रचना देवताचे कार्य व ज्ञान प्रसार करण्यास प्रारंभ केला. त्याचप्रमाणे सर्वत्र गुरुंची आवश्यकता आहे. गुरु हे शिष्यास ज्ञान म्हणजे परमानंदप्राप्तीचा मार्ग कोठून अन्य ठिकाणाहून आणून दाखवून देत नाहीत, तर ते सर्व ज्ञान प्रत्येक प्राणिमात्राच्या हृदयांतरी भरलेले असते. परंतु मायेच्या अविद्यारुप प्रावरणामुळे ते झाकले गेलेले असते. जीवात्मांस उघडरीतीने ते समजून येत नाही. पण गुरु महाराज ज्या वेळेस त्या जीवास ज्ञानोपदेश करुन त्याचा मायावी पडदा दूर करतात. तेव्हा सर्व प्रकारची

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n13/mode/1up

realpatidar.com

अविद्या नष्ट झाल्यामुळे मनुष्याच्या हृदयरुप मंदीराचे द्वार उघडले जाऊन ज्ञानरुप प्रकाश प्रदिप्त होतो व त्या योगे मायारुप घोर अंधकार नाहीसा होऊन, जीवात्म्यास स्वतःच्या स्वरुपाचे-आत्मस्वरुपाचे-मूळ परमात्मस्वरुपाचे दर्शन घडते. अशा रीतीने सद्गुरु महाराज हे जीवाच्या देहाच्या मध्यभागातील ज्योतिश्चक्राचे आत्म ज्योतिरुप भगवंताचे दर्शन करवून देणारे दीपस्तंभरुप असल्यामुळे ते प्रत्येक जीवात्म्यास पूज्य असतात. सद्गुरु महाराजांची आपणावर कृपादृष्टी व्हावी म्हणून प्रत्येक जीवात्म्याने त्याचे ध्यान, स्मरण, स्तुति, प्रार्थना वगैरे अन्यान्य मार्गाने पूजन अर्चन करावे. शुध्द अंतःकरणाने, निर्मळ मनाने अंतरबाह्य शुचिर्भूत होऊन प्रत्येक व्यक्तिने मंगलदायक, अशा ब्रह्ममुहूर्तांचे वेळी म्हणजे सकाळच्या समयीं परमेश्वराची आणि सद्गुरुची नित्यपाठाने युक्त अशी स्तुति, प्रार्थना, विनंती करावी. हे सर्व नित्यकर्म मनुष्याकडून सुलभतेने व्हावे याकरितां व हा ''नित्यपाठ'' प्रसिध्द करीत आहोत.

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n14/mode/1up

realpatidar.com

या नित्यपाठाचा थोडक्यात विधी असा करावा की मनुष्याने सर्व प्रथम सकाळी लवकर उठून म्हणजे सुमारे ३ ते ४ वाजण्या पर्यंतच्या दरम्यान उठून मुखमार्जन शौच स्नानादी प्रातर्विधी नियमानुकुल उरकून या नित्य कर्मास ध्यान मार्गास प्रवृत्त व्हावे. त्यावेळी आपण आपल्याच घरांत पवित्र मानलेल्या ठिकाणी अथवा तशी सोय नसल्यास मंदिरात जाऊन गंध, अक्षता, उद्‌धूप, दीप, अत्तर, चंदन, सुगंधी फुले, आरती, पंचारती वगैरे साहित्याने युक्त होऊन प्रथम आपल्या ईष्ट आराध्य देवताच्या आणि गुरु अथवा सद्‌गुरु महाराजांच्या स्वरुपासमोर शुचिर्भुत होऊन बसावे आराध्य दैवताचा अथवा सद्‌गुरुचा फोटो किंवा त्यांची मुर्ति ही साधने केवळ त्यांचे स्वरुप आपल्या लक्षांत येण्याकरीता व त्याचे ध्यान नामस्मरण करण्यास सुलभता व्हावी म्हणून उपयोगात आणली तरी चालेल (परमेश्वराच्या गुणांचे ध्यान चिंतन स्मरण करण्याकरितां फोटो अथवा मूर्ती हे एक साधन आहे. त्यांच्या ध्यान स्मरणाने मन विषयापासून परावृत्त होते. निरनिराळ्यां विषयादिकांत भटकणारे मन स्थिर करण्याकरितां मूर्तीपूजा आवश्यक आहे, पण मूर्ती हाच परमेश्वर आहे हे

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n15/mode/1up

realpatidar.com

मानणे अयोग्य आहे, कारण परमेश्वर सर्वव्यापी असल्यामुळे तो सर्व दूर व्यापलेला आहे. प्रत्येक प्राणिमात्रांच्या व वस्तुमात्रांच्या ठायी त्याचे अस्तित्व आहे. आपल्या हृदयांतसुध्दा त्याचे वास्तव्य आहेच. म्हणून स्वतःच्या हृदयांत आत्म्याच्या रुपाने शोधणे अनुभव घेणे हे खरे ईश्वर दर्शन आहे. परमेश्वरांस जाणल्याने, परमेश्वराविषयीचे ज्ञान प्राप्त केल्याने मनुष्य प्रभुरुप बनतो. पण मूर्ति, मंदीर धर्मशास्त्र आदि मात्र ते जाणण्यास आधाररुप टेकू आहेत. बालपणांत ज्याप्रमाणे बालकास पांगुळ गाड्याची म्हणजे टेकूची आवश्यकता असते. पण बळ प्राप्त झाल्यानंतर आधाराची आवश्यकता नसते. तद्वतच ईश्वरज्ञान प्राप्तीनंतर मंदीर, मूर्ति आदींची जरुर राहात नाही. याकरिता कोणत्याही मनुष्याने सदैव बालकाप्रमाणे मूर्ति, मंदीर आदि खेळण्यांच्या साधनात अडकून राहू नये, तर तेथून पुढे प्रगति करावयास हवी आहे म्हणजे मानसिक ध्यान व मग आत्मिक ध्यान करावयास हवे.'' -विवेकानन्द) पण त्या सर्वाहून अधिक महत्व त्यांनी उपदेशिलेल्या ज्ञानपर ग्रंथास असल्यामुळे सर्व प्रथम ग्रंथाची पूजा करावी. प्रथम शुध्द तुपाचा अथवा तेलाचा दिवा

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n16/mode/1up

realpatidar.com

लावावा. त्यास गंध, पुष्प अक्षतादि साहित्याने मंत्रोपचाराने किंवा मंत्र वगैरे येत नसल्यास तसा संकल्प करुन नामस्मरण करुन उपलब्ध पूजा साहित्याने दिपाची - ज्योतिची व नंतर त्या ग्रंथाची आणि फोटो अथवा मूर्तिची परमेश्वर स्वरुप जाणून म्हणजे हा ग्रंथ, फोटो अथवा मूर्ति नसून प्रत्यक्ष भगवंत अथवा सद्गुरु महाराज आपणासमोर बसलेले आहेत असे दृढतेने मनोमन जाणून त्याची षोडशोपचारे पूजा करावी. नंतर नित्यपांठात दिल्याप्रमाणे क्रमाक्रमाने विधी म्हणजे परमेश्वर स्तुति, विनंती प्रार्थना नंतर सद्गुरु स्तुति, विनंती, प्रार्थना, आरती पुष्पांजलि वगैरे विधी अनुकूल समयी विधीनुसार करावी. नित्यपाठ आटोपल्यानंतर मन शांत व स्थिर करुन निर्विचारी करुन जास्तीत जास्त कीतीही परंतु कमीत कमी १०८ वेळा परमेश्वराच्या नामाचा गुरु मंत्राचा आणि सद्गुरु नामाचा जप करावा व त्या समयी ज्योती स्वरुपाचे ध्यान करावे. ह्या ध्यान मार्गात मनाच्या स्थिरतेस जास्त प्राधान्य आहे. ध्यान करीत असतांना मन ठिकाणावर नसेल स्थिर नसेल तर ते विकारी ध्यान काहीही उपयोगाचे नाही. ते मन त्या समयी ज्या विचारांचे ध्यान करीत असेल त्याचे

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n17/mode/1up

realpatidar.com

ते ध्यान गणले जाईल. परमेश्वराचे अथवा गुरुचे ध्यान गणले जाणार नाही. म्हणून परमेश्वराचे अथवा गुरुचे ध्यान करतांना मन विचार रहित करावे व परमेश्वर स्वरुपाशी तद्रूप करावे - केंद्रित करावे. आपण व परमेश्वर अलग नाही हा भाव अंगी बाणवावा. ध्याता, ध्यान व ध्येय ही त्रिपुटी एकरुप झाली म्हणजे परम सुखाची प्राप्ती होते. वेदात म्हटले आहे की मूर्तिपूजा ही धार्मिक जीवनांत प्रथम पायरी आहे. मानसिक पूजा ही दुसरी पायरी आहे आणि सायुज्जध्यान अथवा प्रभूत ऐक्यानुभवांचे परम सुख अनुभवणे ही धार्मिक भावनांची अंतिम भूमिका आहे. या सर्वांच्या मुळाशी मन हे एक बलवान व निरंतर भटक्या मारणारे अस्थिर इन्द्रिय आहे, त्यास प्रथम स्थिर करावे. मन निर्विचारी झाले तरच ते शांत व स्थिर राहते. अशा - शांत स्थिर मनानें केलेले कोणतेही कर्म पूर्णपणे सिध्दिस जाऊन मनुष्य त्यांत यशस्वी होऊन मोक्षप्राप्ति करुं शकतो.

हा नित्यपाठाचा अथवा ध्यानयोगाचा नियम सतत म्हणजे नियमानुसार करीत गेल्यास जीवात्म्याच्या आधिभौतिक आधिदैविक आणि आध्यात्मिक

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n18/mode/1up

realpatidar.com

या त्रिविधतापाचा परिहार होऊन जीवात्मा त्यांच्या तावडीतून मुक्त होत जातो. जसजशी त्याची मन:शक्ति या ध्यान योगात अधिकाधिक केन्द्रीत होत जाते तसतसे परमगुरु परमेश्वराची व सद्गुरु महाराजांची त्याजवर अप्रत्यक्ष कृपादृष्टी होत जाते. त्यास कर्म योगाचा निर्देश त्यांच्याकडून होतो व पुढे जसजसे त्या साधकाकडून निष्कामतेने कर्मयोगाचे आचरण घडत जाते, तसतसे त्याला शरीरधारी गुरुच्या उपदेशावाचूनही परमगुरु परमात्म्याच्या प्रत्यक्ष प्रेरणेने परम पदाचे स्वरुप विदित होत असते. त्याविषयी त्यास ज्ञान स्फुरु लागते. ह्या प्रमाणे कर्म उपासना व ज्ञान मार्गामध्ये त्या साधकाचा अधिकार पूर्णपणे जमून गेला म्हणजे त्याला कोणाहि मानवाकडून ज्ञानप्राप्ती करवून घेण्याची आवश्यकता राहात नाही. प्रत्यक्ष अप्रत्यक्ष परब्रह्म परमेश्वरच त्याचा गुरु होऊन त्या मुमुक्षुच्या हृदयांत ज्ञान प्रकाशाचा उद्रेक करवून पूर्णत्व प्राप्तीचा उपाय मिळवून देतात व असे पूर्ण ज्ञानी जीवन्मुक्त होऊन निरिच्छतेने परमेश्वराच्या परम लिलेचा अनुभव घेत असतात.

आचार्य श्री जगन्नाथ गुरु पुरुषोत्तम महाराज
श्री सत्पंथी मंदीर, फैजपूर

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n19/mode/1up

realpatidar.com

ॐ

श्रीमत्परब्रह्मपरमात्मने नमः

नित्यपाठ

ॐ नमो निष्कलंकी नारायण जनार्दनाय

जय निष्कलंकी शरणं मम ! जय निष्कलंकी शरणं मम !

जय निष्कलंकी शरणं मम ! जय निष्कलंकी शरणं मम !

-※ परमेश्वर स्तवन ※-

नमन माझे प्रभुराया । प्रकाशरुपा तू स्वामीया ।।
आठवूनि तुझी स्वरुपशोभा । वंदनभावे करीतसे ।। १ ।।
नमन माझे संज सज्जना । आणि योगिया मुनिजना ।।
परमयोगी ब्रह्मर्षि सद्गुरुराया । नमन माझे साष्टांगी ।। २ ।।
जय जयाजी माया रमणा । दया सागरा परिपूर्णा ।।
पूर्णाहूनि पूर्ण नारायणा । परम तेजोरुप सनातन ।। ३ ।।
परमज्योती प्रकाशगहना । प्रकाशक सर्व भुतमात्रा ।।
सर्वाहूनि अलिप्त गात्रा । स्वयंरुप असूनि नसे ।। ४ ।।

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n20/mode/1up

realpatidar.com

हे अलौकिक जरी मानावे । तरी जग सृजिले आघवे ॥
अनंत तूं गुण तुझे नेणवे । महा दोषी सेवकाचेनि ॥ ५ ॥
जननी परि त्वां पाळीले । पितयापरि त्वां सांभाळिले ॥
सकळ संकटापासूनि रक्षिले । पूर्ण दिधले प्रेम सुख ॥ ६ ॥
तुज न जाणता झालो कष्टी । दृढ तुझे चरणी घातली मीठी॥
कृपासागर तूं जगजेठी । अपराध पोटी घाली माझे ॥ ७ ॥
मम वचनोक्ति नाही मधूर । अत्यंत जनासी निष्ठुर ॥
सकळ पामरामाजी पामर । व्यर्थ बडिवार जगी वाजे ॥ ८ ॥
विषयासक्त मंदमति आळशी । कृपण मलीन मानसी ॥
सदा सर्वकाळ सज्जनासी । द्रोह करी सर्वदा ॥ ९ ॥
ऐसा पतित मी खरा । परि तूं पतित पावन शारंगधरा ॥
तुवा अंगिकार केलिया गदाधरा । कोण गुणदोष गणिल ॥ १० ॥
माझीया अपराधाच्या राशी । पर्वतप्राय भेदल्या गगनासी ॥
तूं दयावंता ऋषिकेशी । ब्रिदासी आपुल्या सत्य करी ॥ ११ ॥

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n21/mode/1up

realpatidar.com

एकं निष्कलंकी नारायणा । हाती खड्ग धरुनी त्रिधारा ॥
माते निष्कलंक करी अवधारा । अपराध सहस्त्र छेदोनि ॥ १२ ॥
तुझीया नामाची अपरिमीत शक्ति । तेथे माझी पापे किती ॥
कृपाळू तुं वसुमतिपति । बरवे चित्ती विचारी ॥ १३ ॥
तुझे नाम पतित पावन । तुझे नाम कलिमल दहन ॥
तुझे नामे भवतारण । संकट नाशन तुझेनी ॥ १४ ॥
आता प्रार्थना ऐक कमळापति । तुझे नाम राहो माझीयेमति ॥
हेचि मागणे पुढत पुढती । परम ज्योति परात्पर ॥ १५ ॥
मत्स्य कूर्म वराहरुपा । नृसिंह वामन भार्गवेशा ॥
श्रीरामकृष्णा हृषिकेशा । बौध्द निष्कलंकी निजमूर्ति ॥ १६ ॥
अनाथ रक्षका आदिपुरुषा । पूर्णब्रह्म सनातन निर्दोषा ॥
सकळ मंगल मंगलाधीशा । सज्जन जीवना सुखमूर्ति ॥ १७ ॥
निखिल निरंजन निर्विकारा । नाना नाटक सुत्रधारा ॥
मधुमुर दैत्य संहारकार । असुर मर्दना उग्रमूर्ति ॥ १८ ॥

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n22/mode/1up

realpatidar.com

शंख चक्र गदा खड्गधरा । श्वेताश्ववाहना प्रीयकरा ॥
भक्त मन रंजना सुखकरा । अखंडीत स्वभावे ॥ १९ ॥
विश्व व्यापका त्रिदेवसृष्टा । असुरांतका क्षिराब्धिविलासा ॥
सच्चिदानंद मनोहर वेषा । शरणांगता रक्षि तूं ॥ २० ॥
सनकादिवंद्या जगदोध्दारा । भक्त जन पालका अतिउदारा ॥
मायाचक्र चालका निरंजना । जगज्जीवना धावे का ॥ २१ ॥
मधुमुरकैटभ भंजना श्रीधरा । विश्वविराट स्वरुपा भगवंता ॥
निगमागमवंद्या अनंत नेत्रा । संकट निवारक तू होसी ॥ २२ ॥
देवदेवेश्वर सर्वत्र व्यापका । परमज्योती स्वरुप भगवंता ॥
रजसत्व तमादि गुण भेदका । कर्ता भर्ता संहर्ता साक्षिरुप ॥ २३ ॥
सर्वान्तर्यामी निर्गुण स्वरुप । भक्तजन वात्सल्य प्रेमरुप ॥
विश्ववंदित जो परम भगवंत । प्रार्थिती मुनिगण ज्याते ॥ २४ ॥
सकळ यज्ञांचा जो भोक्ता । सकळ कर्माचा जो कर्ता अकर्ता ॥
तो मी प्रार्थितो वेदपिता । संपूर्ण भूतांचा आदिकारण ॥ २५ ॥

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n23/mode/1up

realpatidar.com

-० श्री सद्गुरु महिमा ०-

श्री सद्गुरुचे नाममात्र । तेचि आम्हां वेदशास्त्र ॥
सकळ मंत्रावरिष्ठ मंत्र । नाम सर्वत्र गुरुचे ॥ २६ ॥
सद्गुरुचे तीर्थ मात्र । सकळ तीर्था करी पवित्र ॥
गुरुचरण ते आमुचे क्षेत्र । वृत्ती स्वतंत्र ते आम्हा ॥ २७ ॥
निजशिष्याची मरणचिंता । स्वयें निवारी जो वस्तुत ॥
तोचि सद्गुरु तत्वता । येर ते गुरुता मंत्रतंत्रोपदेशे ॥ २८ ॥
गुरु देवो गुरु मातापिता । गुरु आत्मा ईश्वरु वस्तुता ॥
गुरु परमात्मा सर्वथा । गुरु तत्वता परब्रह्म ॥ २९ ॥
गुरुचे उपमे समान । पाहता जगी न दिसे आन ॥
अगाध गुरुचे महिमान । तो भाग्येवीण भेटेना ॥ ३० ॥
निष्काम कर्माचिया कोडी । अगाध वैराग्य जोडे जोडी ॥
नित्यानित्य विवेक आवडी । तै पाविजे रोकडी सद्गुरु कृपा ॥ ३१ ॥
सद्गुरु कृपा हाती चढे । तेथे भक्तीचे भांडार उघडे ॥

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n24/mode/1up

realpatidar.com
तेव्हा कळिकाळ पळे पुढे । कायसे बापुडे भव भय ।। ३२ ।।
गुरुते म्हणे माता पीता । ते एक जन्मीं सर्वथा ।।
हा सनातन तत्वता । जाण पा वस्तुता मायबाप ।। ३३ ।।
अधोद्वारे उपजविता । ते लौकिक माता पिता ।।
अधोद्वारे आतळो नेदिता । जाण पा वस्तुता मायबाप ।। ३४ ।।
गुरुते म्हणो कुलदेवता । तिची कुळकर्मीच पुज्यता ।।
हा सर्व कर्मी अकर्ता । पुज्य सर्वथा सर्वार्थी ।। ३५ ।।
गुरु म्हणो देवा समान । तरी देवासी याचेनि देवपण ।।
मग त्या सद्गुरु समान । देवही जाण तुकेना ।। ३६ ।।
गुरु ब्रम्ह दोन्ही समान । हे ही उपमा किंचीत न्यून ।।
गुरु वाक्ये ब्रह्मा ब्रह्मपण । तो सद्गुरु पूर्ण अद्वयत्वे ।। ३७ ।।
या लागी अगाध गुरु गरिमा । उपमा नाही निरुपमा ।।
ब्रह्मी ब्रह्मत्व प्रमाण प्रभा । हे वाक्य महिमा गुरुचा ।। ३८ ।।
ब्रह्म सर्वाचे प्रकाशक । सद्गुरु तयाचाही प्रकाशक ।।

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n25/mode/1up

realpatidar.com
एवं गुरुहूनी अधिक । नाही आणिक पूज्यत्वें ।। ३९ ।।
यालागी गुरुते मनुष्यबुध्दि । पाहो नयेगा त्रिशुध्दि ।।
ऐशीये भावार्थ बुध्दि । सहजे चित्तशुध्दि सच्छिष्या ।। ४० ।।
गुरु चरणी जयाचा निःसीम भावो । तयाचा मनोरथ पुरवी देवो ।।
गुरु आज्ञा देव पाळी पहा हो । गुरु वाक्यें स्वयमेवो जडमुद्धतारी ।। ४१ ।।
ब्रह्म भावे जे गुरु सेवक । देव तयांचा आज्ञाधारक ।।
त्यासी नित्य पुरवी निजात्मसुख । गुरु मर्यादा देख नुलंघी देवो ।। ४२ ।।
देव गुरु आज्ञा स्वंये मानी । तंव गुरु देवातें पुज्यत्वा आणि ।।
एवं उभयता अभिन्नपणीं । भावार्थिया लागोनि तारण ।। ४३ ।।
कोरडीये काष्टी सद्भावों । तेथेचि प्रगटे देवाधिदेवो ।।
माया सद्गुरु तव तो पहाहो । स्वये स्वयमेवो परब्रह्म ।। ४४ ।।
या लागी गुरु भजना परता । भजावया मार्ग नाही आयता ।।
ज्ञान भक्ति जे तत्वता । ते जाण सर्वथा सद्गुरु भक्ति ।। ४५ ।।
गुरुहोनि श्रेष्ठ ब्रह्म । म्हणता गुरुत्वा आला कनिष्ठ धर्म ।।

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

ऐसा भाव धरिता विषम । ब्रह्म साम्य शिष्यानुपजे ।। ४६ ।।
आम्हां सद्गुरु तेचि परब्रह्म । ऐसा नित्य निजभाव सप्रेम ।।
हेचि गुरु सेवा उत्तमोत्तम । शिष्य परब्रह्म स्वयें होय ।। ४७ ।।
ईश्वरी जरी प्रसन्न होता । त्यासी गुरु होय ओळखविता ।।
गुरु आपण प्रसन्न होता । ईश्वर होय आधिन आपुल्या ।। ४८ ।।
तो दातार अखिल मही । जैसा मेघांचा गुण पाही ।।
पर्जन्य पडतो सर्वांठायी । कृपासिंधू ऐसा असे ।। ४९ ।।
ऐसा सद्गुरु ब्रह्ममूर्ति । ख्याति असे सर्व श्रुति स्मृति ।।
संदेह सांडोनि एकचित्ती । ध्यान पदाम्बुज सद्गुरुचे ।। ५० ।।

श्री सद्गुरुप्रीति करुण प्रार्थना

संसार सागर अति गहन गंभीर । त्यातूनि जावे कैसे पैलतीर ।।
दुःख मोह रुप तरंग लाटा अपार । सापडली नौका त्यांत माझी ।। ५१ ।।
पूर्व कर्मीच्या संचितायोगे । पडलो दुस्तर त्यामाजी वेगे ।।
बुडालो विषय विकार भोगे । येऊनी उध्दरी तूं गुरुराया ।। ५२ ।।

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n27/mode/1up

realpatidar.com

कर्म अभ्रे आच्छादिले ममजीवन । गर्जति वर्षति अपार क्षणोक्षण ॥
सुखरूप विद्युल्लता झळकून । जाय करोन मोहान्धःकार ॥ ५३ ॥
माया-मोहान्धकारे करुन । विवेकशक्ति झाली अतिक्षीण ॥
कृपा करूनी तुजवीन । कोण उध्दरील यांतूनी ॥ ५४ ॥
संसार हे महा घोर कानन । दुःख सुख वृक्ष दाटति अन्यान्य ॥
भ्रमता भ्रमता हे दुस्तर अरण्य । बहु श्रमला मी गुरुदेवा ॥ ५५ ॥
मोहरुप सिंह व्याघ्रादि करुन । शोक रुप उदंड पेटला दावानल ॥
त्यायोगे संतप्त झाले ममजीवन । काढ सत्वरि गुरुराया ॥ ५६ ॥
हा संसार वृक्ष घनदाट फार । अपार डाहाळे आशा परिवार ॥
त्यावरी चढलो स्वानंदे करून । सवेचि आदळिलो मूढत्वे ॥ ५७ ॥
काम शोक संतापे करुन । दुःख दावानले दग्ध झाले मन॥
ज्ञानामृत सिंचन करुन । यास जीववी गुरुराया ॥ ५८ ॥
सद्गुरुराया तवनामाविन । अन्यत्र नाही माझा दृढभाव ॥
न अन्य चिंतन तुजवाचून । तव चरणयुगलीं प्रणाम माझा ॥ ५९ ॥

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n28/mode/1up

माझ्या पातक राशी नष्ट करी । तव चरणांचा दास जन्मजन्मांतरी ।।
तुजवाचोनि या गहन सागरी । कोण नेईल पैल तीरा ।। ६० ।।
या पामरावरी करूणा करूनी । काढशील तूं या दावानलांतूनी ।।
ऐसा दृढ भाव धरूनी मनी । अनन्याशरणा तुज मी शरण ।। ६१ ।।
भाग्योदय झाला अनंत जन्मांचा । उदयासी आला पूर्व पुण्याचा साठा ।।
म्हणूनि भेटलासी सद्गुरु श्रेष्ठा । कृपाघन ज्ञान दाता तूं ।। ६२ ।।
त्रिगुणातीत तूं प्रत्यक्ष नारायण । साकारशी तूं भक्ता कारण ।।
हरोनी जीवाचे घनतिमीर अज्ञान । जीवन्मुक्त करीशी तयाते ।। ६३ ।।
अष्टोत्तरशत तीर्थांचा महिमा । तव पादपद्मी वसतसे गरीमा ।।
द्वादश कळांचा अर्क तव शरीरा । कल्पतरूहूनी श्रेष्ठ तुं ।। ६४ ।।
आमुची गुरु माऊली तूं पूर्ण । की कामधेनु अससी जाण ।।
कामधेनुशीही परम निधान । घालीतो लोटांगण तव चरणी ।। ६५ ।।
अमृताहूनी मधूर तव वचन । श्रवता दिडमूढ होई मन ।।
मंगल करणी तुझी आठवून । मन होई प्रसन्न पूर्ण तृप्त ।। ६६ ।।

realpatidar.com

realpatidar.com

अनाथाचा आधार तूं सनाथ । या पामराशी देऊनी हात ॥
अनन्यशरण तुजवीन गुरुराज । काढ सत्वरी या सागरातुनी ॥ ६७ ॥

श्री सद्‌गुरुची आरती

जयदेव जयदेव, जय सद्‌गुरु स्वामी । गुरुजी जय सद्‌गुरुस्वामी ॥
घट घट पूरण व्यापी स्वामी, सर्वान्तर्यामी ॥ जयदेव जयदेव ॥ धृ ॥
दयासिंधु करूणाकर सुखरूप, अनहद उपकारी । गुरुजी.... ॥
उपमा कैसी अर्पू तुजला, जय मनमतिहारी ॥ जयदेव जयदेव ॥ १ ॥
जन्ममरण भयहारक समदृष्टी...निजसुखदातारा । गुरुजी.... ॥
ऐसा भवसागर तारक तुं, जय सद्‌गुरुराया ॥ जयदेव जयदेव ॥ २ ॥
तव प्रसादे झालो कृतकृत्य, निमग्न आत्मपदी । गुरुजी.... ॥
स्वप्नतुल्य हे जग भासतसे, ब्रह्मानंद पदी ॥ जयदेव जयदेव ॥ ३ ॥
वेदगुरु परमेश्वर जाणूनि, नित्य नमन करूं । गुरुजी ॥
सेवक होऊनी आजीवन तव, चरणयुग्म विरमु ॥ जयदेव जयदेव ॥ ४ ॥

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n30/mode/1up

realpatidar.com

तव प्रसादे कळला मजशीं, आत्मज्ञान विवेक । गुरुजी.... ॥
उपकार बहुपरी केले कैसा उतराई होऊ ॥ जयदेव जयदेव ॥ ५ ॥
बालक अपुलें जाणूनि मजवरी कृपा बहु केली । गुरुजी.... ॥
नाही गणली पापे कोटी मम अगणित झाली ॥ जयदेव जयदेव ॥ ६ ॥
तव कृपेने 'मी माझे' हे मन विलया गेले । गुरुजी.... ॥
निर्मानमोह ममचित्त हे ब्रह्मानंदी ठेले ॥ जयदेव जयदेव ॥ ७ ॥
ब्रह्मदर्शि हे सद्गुरुराया, कळा बहु केली । गुरुजी.... ॥
देहधारी असुनी मजशी, विदेहमुक्त केले ॥ जयदेव जयदेव ॥ ८ ॥
गुरुदक्षिणा म्हणूनी काय, अर्पू अपुल्या प्रति । गुरुजी.... ॥
हृदय कमल हे अर्पण अपुल्या, पावन युग्म पदी । जयदेव जयदेव ॥ ९ ॥

★ नित्यपाठ समाप्त ★

काकडा आरती

जय जय विश्वंभरा, जय निकलंकी जगदीश्वरा ॥
प्रभाते मनभावे ओवाळू, काकडा आरती सुरवरा ॥ धृ ॥

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n31/mode/1up

realpatidar.com

असंख्यात दीप ऐसी उजळली प्रभा ॥
प्रकाशिल्या दाही दीशा नभा आलीसे शोभा ॥ १ ॥
जगी भरलेसे तेज प्रभा झालीसेअेक ॥
ऐसे ओवाळीता श्रीमुख झाला नित्य आनंद ॥ २ ॥
ओवाळू आरती निकलंकी नारायण राया ॥
दास तुझा विनविती शिर ठेवूनिया चरणा ॥ ३ ॥
आधी वंदू सकळ कर्ता भर्ता जो देवांचा ॥
तो अंतरात्मा सकळ देव दानव मानवांचा ॥ ४ ॥
ऐसा जो गुणेश्वर त्यास म्हणावे ईश्वर ॥
जेणे ऐसा ओळखीला विश्वंभर तोचि थोर ॥ ५ ॥
अनेकी एकचि वर्तला गुप्त आणि प्रगटला ॥
प्रचिते जाणावा चंचळ नव्हे निश्चळ परब्रह्माला ॥ ६ ॥
विवेक धरावा दुस्तर संसार तरावा प्रभुस्तवने ॥
धावरे धाव दीन वत्सला सखया करुणाघना ॥ ७ ॥

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n32/mode/1up

realpatidar.com

दशावताराची आरती (लहान)

जयदेव जयदेव जय निकलंकी रुपा । निकंलकी रुपा ।
मनभावे आरती भावार्ती आरती तुझे स्वरुपा ॥ जयदेव ॥ धृ ॥
मच्छ कच्छ वराह नृसिंह अवतरीला ॥ नृसिंह अवतरीला ॥
हिरण्यकश्यप दैत्य मर्दिला ॥ जयदेव ॥ १ ॥
वामन परशुराम श्रीराम हरी ॥ श्रीराम हरी ॥
दैत्य दशाशीर दैत्य दशाशीर रावण मारी ॥ जयदेव ॥ २ ॥
श्रीकृष्ण बौध्द गोवर्धनधारी ॥ गोवर्धनधारी ॥
दैत्य कंसासूर दैत्य कंसासूर ॥ दुर्योधन मारी ॥ जयदेव ॥ ३ ॥
दहावे अवतारी श्री निकंलकी हरी ॥ श्री निकंलकी हरी ॥
दैत्य कालिंगावर दैत्य कालिंगावर करतील स्वारी ॥ जयदेव ॥ ४ ॥
साधुजन येती भक्तगण येती ॥ भक्तगण येती ॥
ओवाळी वसुंभा ओवाळी वसुंभा देव निकलंकी ॥ जयदेव ॥ ५ ॥

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n33/mode/1up

realpatidar.com

गुरुदेवांची आरती

जयदेव गुरुराया, दुर केली भवमाया ।
दाखविले निजरुप, शुध्द केली माझी काया ॥ जयदेव ॥ धृ ॥
पंचप्राण पंच आरती, लावून त्रिगुणाच्या ज्योती ॥
ज्ञानज्योत उजळोनी, ओवाळीली गुरुमूर्ति ॥ जयदेव ॥ १ ॥
संचित क्रियामण, डोळा घालीले अंजन ॥
प्रारब्ध देह चाले, दूर केला अभिमान ॥ जयदेव ॥ २ ॥
जे जे मज ना दिसे, ते ते मज सर्व दिसे ॥
मी पणा ठाव नाही, ब्रह्मरुपी उभा असे ॥ जयदेव ॥ ३ ॥
उपदेश पूर्ण केला, देही देव दाखविला ॥
ते सुख वर्णवेना, माझा भाव निरसला ॥ जयदेव ॥ ४ ॥
धन्य तू गुरु माऊली, केली कृपेची साऊली ॥
स्वरुपी मिळोनिया, निजवस्तु दाखविली ॥ जयदेव ॥ ५ ॥

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n34/mode/1up

realpatidar.com

श्री सद्‌गुरुस शरण व पुष्पांजलि अर्पण

जयदेव जय गुरुदेव जय जय ज्योतिस्वरुप ।।
अखंडमंगलकारी जय जय ब्रह्मस्वरुप ।। जयदेव जय गुरुदेव ।। धृ ।।
व्योमस्वरुपी व्याप्त केवळ सुखकारी ।।
ज्ञानमूर्ति तूं शोभसी निर्गुण अविकारी ।। जयदेव जय गुरुदेव ।। १ ।।
जीव ईश्वर एक स्वरुप ब्रह्मरुप जाणवी ।।
ज्ञानदीपक लावुनि मजशी निजरुप समजावी ।। जयदेव जय गुरुदेव ।। २ ।।
निर्मळ एक अनंत सचराचर व्यापी ।।
साक्षिरुप तूं सर्वत्र द्वन्द्वरहित स्वामी ।। जयदेव जय गुरुदेव ।। ३ ।।
त्रिगुणाहूनि अलिप्त असूनि माया विस्तारी ।।
भावाभाव ना भासे गुरुजी अभय भयहारी ।। जयदेव जय गुरुदेव ।। ४ ।।
गु नामे अज्ञान रु नामे तम संहारी ।।
संच्चिदानंद रुप अगम्य निश्चल अविकारी ।। जयदेव जय गुरुदेव ।। ५ ।।
मन वाणीच्याही पार गुरु तव महिमा ।।

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n35/mode/1up

realpatidar.com

सेवक नमन करी सदैव भावे तव चरणा ॥ जयदेव जय गुरुदेव ॥ ६ ॥
हृदय कमलांची पुष्पांजली ही अर्पण तुझीया प्रति ॥
अखंड राहो मनभृंग हे तव कोमल कमल पदी ॥ जयदेव जय गुरुदेव ॥ ७ ॥

प्रदक्षिणा व साष्टांग नमस्कार

धन्य धन्य ही प्रदक्षिणा सद्‌गुरु रायाची ।
सर्वही तीर्थे घडली आम्हां बहु पुण्यराशी ॥
प्रदक्षिणा मी करूनी वंदतो सद्‌गुरु तव चरणा ।
हृदय पुष्प हे तुला वाहितो वरदहस्त शिरी ठेवा ॥

हात जोडून परमेश्वरास नमन

अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम।
तस्मात्कारुण्य भावेन क्षमस्व परमेश्वर॥
घालीन लोटांगण वंदीन चरण ।
डोळ्यानं पाहीन रुप तुझे ॥

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n36/mode/1up

realpatidar.com

प्रेमे आलींगन आनंदे पूजीन ।
भावे ओवाळीन म्हणे नामा ।।
त्वमेव माता च पिता त्वमेव, त्वमेव बन्धुश्च सखा त्वमेव।
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव, त्वमेव सर्व मम देव देव।।
कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा, बुध्दयात्मना वानुसृतस्वभावात्।
करोमि यद्यत्सकलं परस्मै, नारायणायेति समर्पयामि।।
अच्यूतं केशवं राम नारायणं ।
कृष्ण दामोदरं रामचंद्र हरे ।।
श्रीधरं माधवं गोपीका वल्लभम् ।
जानकी नायकं रामचंद्रं हरे ।।
हरे राम हरे राम राम राम हरे हरे ।
हरे कृष्ण हरे कृष्ण कृष्ण कृष्ण हरे हरे ।।

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n37/mode/1up

realpatidar.com

ॐ

श्रीमत्सद्गुरुवे नमः

अथ श्री सद्गुरु ध्यानम्

ॐ ध्यानमूलंगुरोर्मूर्तिः पूजामूलं गुरोः पदम् ।
मंत्रमूलं गुरोर्वाक्यं मोक्षमूलं गुरोः कृपा ॥ १ ॥

ब्रह्मानन्दं परमसुखदं केवलं ज्ञानमूर्तिम् ।
द्वन्द्वातीतं गगनसदृशं तत्त्वमस्यादिलक्ष्यम् ॥
एकं नित्यं विमलमचलं सर्वधी साक्षिभूतम् ॥
भावातीतं त्रिगुणरहितं सद्गुरुं तं नमामि ॥ २ ॥

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n38/mode/1up

realpatidar.com

श्री सद्गुरु प्रणाम

अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानांजन शलाकया ।
चक्षुरुन्मीलीतं येन तस्मै सद्गुरुवे नमः ॥ ३ ॥
अखण्डमण्डलाकारं व्याप्तं येन चराचरम् ॥
तत्पददर्शितं येन तस्मै सद्गुरुवे नमः ॥ ४ ॥
गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णू गुरुर्देवो महेश्वरः ।
गुरुर्साक्षात परंब्रह्म तस्मै सद्गुरुवे नमः ॥ ५ ॥
सर्वश्रुतिशिरोरत्न विराजीत पदाम्बुजः ।
वेदान्तपद्मसूर्याय तस्मै सद्गुरुवे नमः ॥ ६ ॥
चैतन्यं शाश्वतं शान्तं व्योमातीतं निरंजनम् ।
नादबिन्दु कलातीतं तस्मै सद्गुरुवे नमः ॥ ७ ॥
नित्यं शुध्दं निराभासं निराकारं निरंजनम् ।
नित्यबोधं चिदानन्दं तस्मै सद्गुरुवे नमः ॥ ८ ॥
अहंमेव परंब्रह्म मयि सर्वं प्रकल्पितम् ।

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n39/mode/1up

realpatidar.com

ज्ञातं यत्कृपयां तस्मै श्रीमत्सद्गुरुवे नमः ॥ ९ ॥
अहं ब्रह्मेति विज्ञानं जातं यस्य प्रसादतः ।
दत्तं येनाक्षयं दानं तस्मै सद्गुरुवे नमः ॥ १० ॥
अखण्डानंदबोधाय शिष्य संतापहारिणे ।
सचिदानन्दरुपाय तस्मै सद्गुरुवे नमः ॥ ११ ॥
आनन्दमानन्दकरं प्रसन्नं ज्ञानस्वरुपं निजबोधरुपम् ।
योगिन्द्रमीडयं भवरोगवैद्यं श्री सद्गुरु नित्यमहं नमामि॥१२॥
योगिने योगरुपाय गुरवे योगिनामपि ।
सिध्देश्वराय सिध्दाय सिध्दानां गुरवे नमः॥१३॥
कारणं भक्तिमुक्तीनां नरकार्णवतारणम् ।
ब्रह्मज्योतिः स्वरूपंच तस्मै सद्गुरुवे नमः ॥ १४ ॥
नमो सद्गुरु ज्ञानदीपा प्रकाशा नमो आद्यरुपा अनंता परेशा ।
नमो मंगलामंगलद्वैतहारी नमो तत्कृपा पूर्ण दोषन्निवारी॥१५॥

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n40/mode/1up

realpatidar.com

श्री परमेश्वर ध्यानम्

मूकं करोति वाचालं पंगुं लंघयते गिरिम् ।
यत्कृपा तमहं वन्दे परमानन्द माधवम् ।। १६ ।।
शान्ताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशं ।
विश्वाधारं गगनसदृशं मेघवर्ण शुभांगम् ।
लक्ष्मीकान्तं कमलनयनं योगिभिर्ध्यानगम्यं ।
वन्दे विष्णु भवभयहरं सर्वलोकैकनाथम् ।। १७ ।।
यं ब्रह्मावरूणेन्द्ररूद्रमरूतस्तुन्वस्तु दिव्यैस्तवै: ।
वेदै: साङ्गपदक्रमोपनिषदैर्गायन्तिं यं सामगा: ।
ध्यानावस्थिततद्गतेन मनसा पश्यन्ति यं योगिनो ।
यस्यान्तं न विदु: सुरासुरगणा देवाय तस्मै नम: ।। १८ ।।
श्रीवत्सं मणिकौस्तुभंच मुकुट केयूर मुद्रांकितं ।
बिभ्राणं वरदं चतुर्भुजधरं पीताम्बरोद्भासितम् ।
मेघश्यामतनुं प्रसन्नवदनं फुल्लारविन्देक्षणं ।
ध्यायेद्व्यंकटनायकं हृदि रमाधीशं सुरैर्वन्दितम् ।। १९ ।।

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

realpatidar.com

तत्तेजो मण्डलाकारं सुर्यकोटिसमप्रभम् ।
अतीव कमनीयं च रूपं तत्र मनोहरम् ।। २० ।।
द्विभुजं खड्गहस्तं च पीत कौशेय वाससम् ।
त्रिखड्गवक्त्रम्यं च वनमाला विभुषितम् ।। २१ ।।
द्विभुजं निष्कलंकं च किशोरं श्वेताश्ववाहनम् ।
शान्तं दिव्यं खड्गहस्तं रत्नभूषण भूषितम् ।। २२ ।।
योगिनो यं विदन्त्येवं ब्रह्मज्योतिः सनातनम् ।
ध्यायन्ते भक्तिनवहा ज्योतिरभ्यन्तरे मुदा ।। २३ ।।
ॐ नमो निष्कलंकी नारायण जनार्दनाय ।
इमं मंत्रं कल्पतरू प्रददौ षोडशाक्षरम् ।। २४ ।।
ध्यानं च विष्णोर्वेदोक्तं शाश्वतं सर्वदुर्लभम् ।
मूलेन सर्वदेयं च नैवेद्यादिकमुत्तमम् ।। २५ ।।
धर्मार्थकाम मोक्षेषु विनियोग प्रकीर्तितः ।
त्रिलक्षवारपठनात् सिध्दिदं कवचं विधैः ।। २६ ।।
नमो नमस्तेऽखिलकारणाय निष्कारणायाभ्दुत कारणाय ।
सर्वागमाम्नायमहार्णवाय नमोऽपवर्गाय परायणाय ।। २७ ।।

realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n42/mode/1up

realpatidar.com

श्री परमेश्वर स्तवन प्रार्थना

पितासि लोकस्य चराचरस्य
त्वमस्य पूज्यश्च गुरुर्गरीयान ।
न त्वत्समोस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यो
लोकत्रयेऽप्यप्रतिम प्रभावः ॥ २८ ॥

नमो विश्वसृजे पूर्व विश्वं तदनुबिभ्रते ।
अथ विश्वस्य संहर्त्रे तुभ्यं त्रेधास्थितात्मने ॥ २९ ॥

दिक्कालाद्यनवच्छिन्नानंत चिन्मात्रमूर्तये ।
स्वानुभूत्येकसाराय नमः शान्ताय तेजसे ॥ ३० ॥

आपन्नोऽस्मि शरण्योऽस्मि सर्वावस्थोऽस्मि सर्वदा ।
भगवांस्त्वां प्रपन्नोऽस्मि रक्ष मां शरणागतम ॥ ३१ ॥

सत्यपि भेदापगमे नाथ तवाहं न मामकीनस्त्वम् ।
सामुद्रो हि तरंगः क्वचन् समुद्रो न तारंगः ॥ ३२ ॥

realpatidar.com

Link: http://www.realpatidar.com/library
email: mail@realpatidar.com

https://archive.org/details/bk1473/page/n43/mode/1up

realpatidar.com

देहदृष्ट्या तु दासोऽहं जीवदृष्ट्या त्वदंशक ।
आत्मबुध्दया त्वेवाहमिति मे निश्चिता मति ॥ ३३ ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैरंगैस्तुष्टुवांसस्तनुभिः व्यशेम देवहितं यदायुः ।
स्वस्ति न इन्द्रो वृध्दश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
स्वस्ति नस्ताक्ष्यो अरिष्टनेमिः २ .स्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥ ३४ ॥

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥ ३५ ॥

ॐ शान्तिः! शान्तिः!! शान्तिः!!!

realpatidar.com

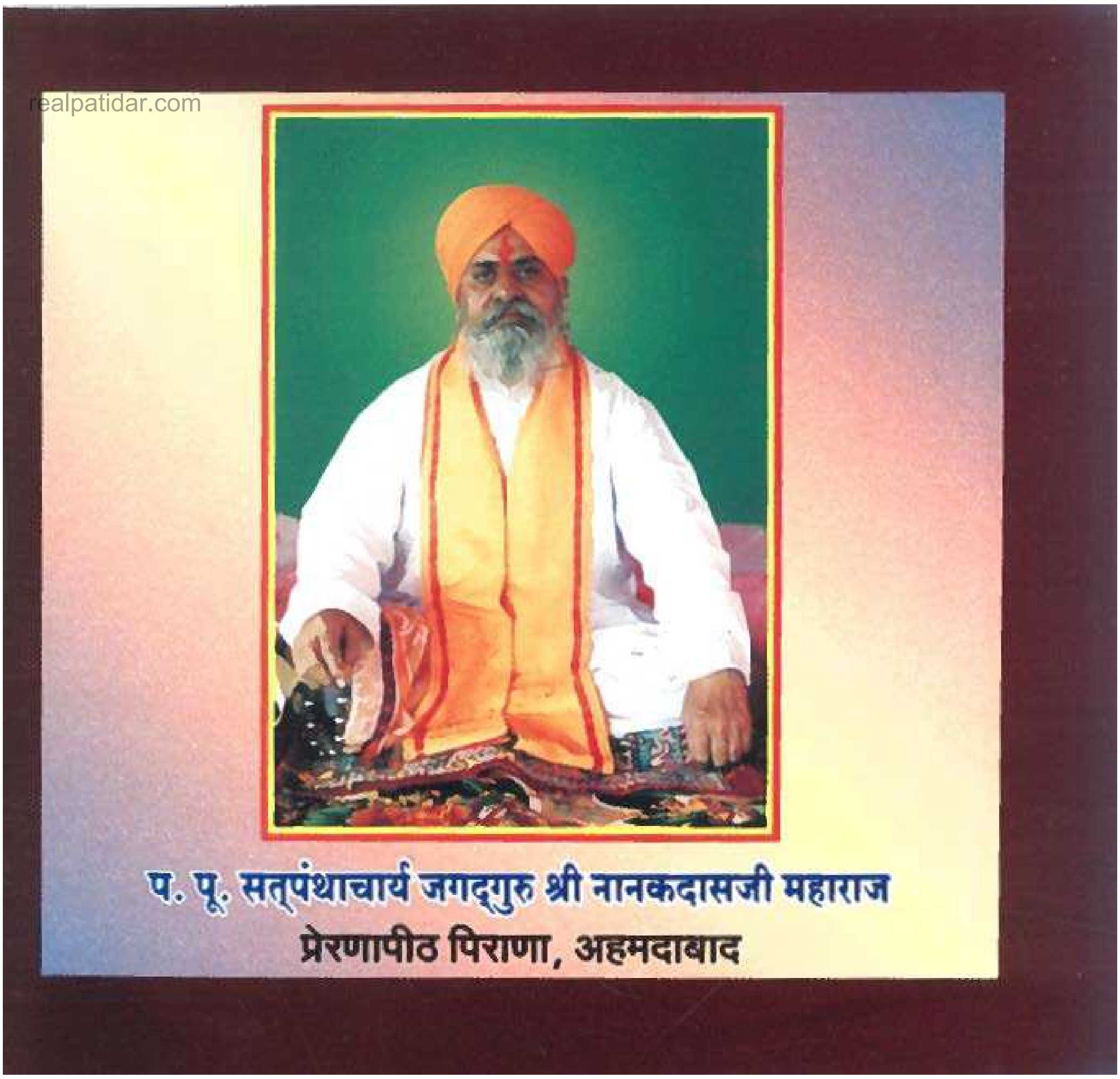

realpatidar.com

realpatidar.com